

ſelv, at der heller ikke kan være Tale om i Kjøbſtæderne at medtage andre Eiendomme end dem, der ligge paa Bymarken og have Jord, men anderledes ſtiller det ſig, ſaaledes ſom Lovforſlaget nu foreligger, hvor det kommer ligesaa vel til Anvendelſe paa jordløſe Huſe ſom paa Huſe med Jord. Jeg kan ikke ſkjønne, at der er nogen Grund til, at man da ikke ligesaa vel ſkal medtage de Huſe, ſom maatte ligge i den egentlige By, ſmaa Huſe, ſom bebos af og tilhøre Arbeidere. Det er nemlig Noget, ſom er Tilføjelſet i særdeles mange Byer, og jeg antager igrunden, at det er Tilføjelſet i alle Smaa-byer, at der findes en eller to Gader affides liggende, der udelukkende beſtaa af ſmaa Huſe, ſom alle eller for ſtørſte Delen ville være af ringere Værdi end 2,500 Kr. Diſſe Eiendomme — det førre Forholdene ganſke naturligt med ſig — ligge paa ſaadanne Steder i Byen, at de ikke kunne komme til at faae nogenſomhelſt Betydning med Henſyn til den Slags Næringsveie, der ellers nærmest ere henlagte til Byen. De bebos af Arbeidsmænd eller ogſaa af ſmaa Haandværkere, ſom ernære ſig ved deres eget Arbeide og nærmest kunne paralleliferes med Landsbyhaandværkere. Det er Eiendomme, ſom alle have en meget ſtabil Værdi. Medens det med Henſyn til andre Kjøbſtadeiendomme gælder, at deres Værdi er ſtuktuerende, ville diſſe Eiendomme altid have en temmelig faſt Værdi, en Værdi, der omtrent vil ſvare til, hvad det koſter at opføre ſlige Huſe fra ny af, og denne Værdi vil aldrig ſtuktueres meget, thi den Slags Eiendomme ere altid meget ſjætte. Ligesaa ſnart diſſe Huſe blive ledige, er der altid Liebhaveere til dem, og de Folk, ſom bebo diſſe Huſe, ere gjerne flinke og driftige Folk. Man kan være temmelig vis paa, at naar en Arbeidsmand iſtedetfor at gjøre, hvad der er almindeligt i Kjøbſtæderne, at leie ſig en Leilighed i et af de mange Leiehuſe, ſom findes rundt omkring i Kjøbſtæderne, anvender ſine Spareſkillinger til at erhverve ſig Eiendomsret til et ſaadant Huſ, ſaa er det en driftig og ſparſommelig Mand, og jeg kan ikke ſkjønne Andet, end at naar man virkelig vil hjælpe paa Smaafolk paa Landet, Arbeidsfolk, Dagleiere og Landsbyhaandværkere, bør man ogſaa gjøre det Samme i Kjøbſtæderne. Jeg ſkal med diſſe Bemærkninger tillade mig at opfordre ærebe Medlemmer til at ſtemme for dette Forſlag, og jeg ſkal tillige tillade mig at udtale det ſaak, at den høitærede Miniſter ikke vil ſtille ſig alſfor uwillig til det. Jeg kan ganſke viſt efter det Standpunkt, han tidligere har indtaget, ikke vente, at han ſkal tilrøbe Forſlaget, men jeg tillader mig at gjentage, hvad jeg allerede havde Leilighed til at udtale under Sagens 2den Behandling her i Thinget, at jeg ikke tvivler paa, at Miniſterens Stilling til Forſlaget er den, at han jo, ſelv om dette Forſlag gik igjennem, vilde finde Forſlaget i ſin Helhed antageligt, ſaa at han alſaa vilde kunne modtage Loven med denne Endring. Naar

jeg ſer hen til det velvillige Standpunkt, ſom den høitærede Miniſter, uanſet ſin Modſtand mod de Forſlag, der ſaaledes ere komne frem, i det Hele har indtaget mod Kjøbſtæderne, tvivler jeg ikke om, at han, hvis der mellem Rigsdagens to Thing ſkulde blive Enighed om at optage dette Forſlag, dog vil finde det ſaaledes acceptabelt, at han ikke vil betragte det ſom nogen væſentlig Indvending imod Loven.

Breinholt: Efter den udførlige Motivering, min ærebe Sidemand har givet af det af ham ſtillede Endringsforſlag, kan jeg heldigviſ fatte mig i ſtor Korthed med Henſyn til min Motivering af det Endringsforſlag, jeg har tilladt mig at ſtille til dette Offnit, thi det falder jo for en vis Del ſammen med det ærebe Medlems. Naar jeg imidlertid ikke har ladet mit Endringsforſlag række ſaa vidt ſom det, der er ſtillet af det ærebe 5te Medlem for 3die Krebs (Rump), da er Grunden dertil egentlig ikke ganſke den, der blev udtalt af min ærebe Sidemand (Rump), at det var rimeligt, at jeg ikke var gaaet videre, fordi jeg ogſaa har ſtillet et Endringsforſlag, der forlanger, at alle Eiendomme, der optages i Kreditforeningerne, ſhulle have Jordtilliggende, thi det kan jo meget godt opfyldes, om ogſaa Huſet eller Eiendommen ligger paa ſelve Kjøbſtadens Grund, idet der er mange Huſe i Kjøbſtæderne, navnlig de mindre, der have et ikke lille Jordtilliggende. Det er alſaa ikke min Grund. Nei Grunden, hvorfor jeg ikke er gaaet videre, uagtet jeg erkjender det principielt Rigtige i det af min ærebe Sidemand (Rump) ſtillede Endringsforſlag, er dels, at det høie Thing engang har forkaſtet et aldeles lignende Forſlag, dels at der i det andet Thing er indbragt et Lovforſlag, ſom ſærlig vil drage Kjøbſtadeiendommene ind under ſig, dels at jeg, om jeg ellers har opſatt den høitærede Indenrigsminiſters Udtalelſer i det andet Thing rigtig, havde ſaak om, at han ikke vilde modſætte ſig dette mit Endringsforſlag, da han, ſaavidt jeg har kunnet ſkjønne, i det andet Thing har udtalt, at han ikke vilde have Synderligt at indvende imod et Endringsforſlag, der begrænsedes til de Eiendomme, ſom laa paa Kjøbſtadsjord, men udenfor Kjøbſtadsgrund. Efter at have givet denne Forklaring af, hvorfor jeg har givet mit Endringsforſlag denne Form, ſtal jeg blot ſige et Par Ord om det, ſom jeg tror maa tale for Beſtagelſen af Endringsforſlaget, idet jeg dog i principiel Henſeende hovedſagelig kan ſlutte mig til, hvad min ærebe Sidemand har udtalt, og det langt udførligere, end jeg agter. Det forekommer mig, at Huſmænd, der i Virkeligheden leve under ſamme Vilkaar ſom de, Lovforſlaget angaar, burde billigviſ have ſamme Udgang til at nyde de Goder, ſom Lovforſlaget tilligter at byde denne Samsfundsklaſſe. Det forekommer mig nemlig — det er muligt, at min